

Bayer Zsolt: A Nyugat sorsa megpecsétel?dött

2025 szeptember 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A RÉGI JOBB VOLT – Végzetes önbecsapás: a kínai parádén biztosan csak makettdrónok vonultak fel…

A világ végleg megváltozik. Illetve megváltozott. Ez befejezett múlt id?. Az egyetlen és legfontosabb nyitott kérdés,

hogy ez a végleges változás végzetes lesz-e. Végzetes – els?sorban a Nyugat számára. Persze lehet azt a stratégiát is választani, hogy homokba dugjuk a fejünket és/vagy tagadjuk a valóságot. Például így:

„Kína megvillantotta spéci fegyvereit, de még korai megijedni t?lük

Komoly er?fitogtatást tartott Hszi Csin-ping a Tienanmen téren, felvonultatták a legmodernebb rakétáikat, áthúztak felettük a legújabb vadászgépek, de nem kell mindent elhinni, amit a szemünk elé tárnak. Nem biztos, hogy olyan hatékonyak, ahogy azt állítják, és azt sem lehet kizárni, hogy a vadászgépkísér? AI-vezérelt drónjuk, amit egy teherautón húztak be, nem csak egy makett.

Kína a második világháború lezárásának 80. évfordulóján nagyszabású katonai felvonulást tartott Pekingben szerdán. Ahogy azt minden mérsékelten demokratikus országban szokás, Hszi Csin-ping kínai elnök oldalán ott voltak a hasonló berendezkedés? országok vezet?i, Vlagyimir Putyin orosz elnök és Kim Dzsong Un észak-koreai diktátor, mind együtt nézték az utcai fegyverbemutatót, aminek több üzenete is volt. Egyrészt egy jóféle katonai expóként megmutatták a portékát, aminek egy részét talán el is adnák, másrészt demonstrálták, hogy van élet az Egyesült Államokon túl – ez talán Indiának szólt leginkább, akit Donald Trump a vámpolitikájával épp Peking karjaiba tol –, harmadrészt egy 80. évfordulón illik nagyot virítani egy nagyhatalomnak.
De Kína els?sorban a Nyugatnak üzent, hogy felzárkózott a modern haditechnika terén.

A felsorakoztatott fegyverek láttán több nyugati szakért? is úgy véli, Kína már nemcsak másolja a nyugati eszközöket vagy – ahogy az a huszadik században jellemz? volt – az orosz technológiát, hanem innovatív módon szállt be a fegyverkezési versenybe, most már egyes típusokban akár vezet? is lehet.

Amiben el?bbre járhat, mint akár az Egyesült Államok vagy Oroszország, az a közepes hatótávolságú (500–5000 kilométer) rakéták, mivel a két ország (illetve akkor még a Szovjetunió) 1987-ben szerz?dést írt alá a korlátozásukról. Ez volt az INF-szerz?dés (Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty, azaz közepes hatótávolságú nukleáris er?k szerz?dése), ami aztán orosz részr?l egészen 2007-ig élt, majd az USA is kivonult bel?le 2018-ban. Ez Kínára nem vonatkozott, így ?k vígan fejlesztették – és teszik ezt a mai napig – a Dongfeng nev? rakétáikat, amelyekb?l komoly repertoárral rendelkeznek.”

Itt elhalványodik a HVG írása, mert innent?l kezdve csak az el?fizet?k férhetnek hozzá, de azért odaírják, mir?l szól még a cikk, érdemes ezt is megnézni:
„Err?l szól még a cikk: A hiperszonikus versenyben vezethet Kína, de jön a Typhon és egy amerikai rakéta. Itt vannak az új fegyverek, amit már évekkel ezel?tt is újnak mutattak be. Teherautóval jöttek a szuperdrónok. Már a térség országai is fegyverkeznek. Kinek kell repül?gép-hordozó? Szinte mindenkinek. Szépek ezek a kínai fegyverek, de nem tudni, mire képesek. A hadseregnek nincs harci tapasztalata, ráadásul tombol a korrupció.”

Nos, ez a homokba dugott hülye fej a valóságtagadás klasszikus, elrettent? példája. A kínai „makettdrónokról” történ? ábrándozás, no és ez a kitétel, az el?fizet?knek: „A hadseregnek nincs harci tapasztalata, ráadásul tombol a korrupció.”

Hát persze. Még szerencse, hogy itt vannak az európai hadseregek, alsó fogsorig telve harci tapasztalatokkal, továbbá például az ukrán hadsereg, ahol harci tapasztalat van ugyan, ám teljesen ismeretlen a korrupció. Igaz? Nem igaz…

S mert mindez nem igaz, hanem homokba dugott fej, valóságtagadás és rémiszt? hülyeség, lássuk inkább a számokat, nézzünk néhány tényt.
Bizony, a második világháború lezárása nyolcvanadik évfordulójának alkalmából rendezett pekingi katonai parádén ott ült egymás mellett a dísztribünön Kína, Oroszország és India vezet?je. Mondom Kína, Oroszország, India. Lássuk a számokat! Kína népessége: 1,416 milliárd f?. India népessége: 1,451 milliárd f?. Oroszország népessége: 145 millió f?.

Ez összesen 3,012 milliárd f?, vagyis önmagában a Föld népességének közel fele. Igen ám, de ha vetünk egy pillantást a BRICS-országok egészére, akkor még pontosabb képet kapunk a világ állásáról. Ugyanis nevezett három országon (nagyhatalmon) kívül tagja még a BRICS-nek Indonézia, Brazília, Dél-Afrika, Egyiptom, Etiópia és Irán és az Egyesült Arab Emírségek. Lássuk tehát! Indonézia népessége: 284 millió. Brazília népessége: 212 millió. Dél-Afrika népessége: 64 millió. Egyiptom népessége: 117 millió. Etiópia népessége: 132 millió. Irán

népessége: 92 millió. Egyesült Arab Emírségek népessége: 11 millió.

Ehhez nyugodtan adjuk még hozzá Észak-Korea 27 milliós népességét (no és az észak-koreai fegyverarzenált), így további 912 millió embert adhatunk hozzá Kína, Oroszország és India 3,012 milliárdos népességéhez, vagyis a BRICS jelen állás szerint a Föld népességének felét, négymilliárd embert jelent.
Nézzük meg a Nyugat számait! USA népessége: 340 millió f?. Európa népessége: 744 millió f?.

Összesen tehát 1,084 milliárd f?, a BRICS-népességének nagyjából egynegyede. S ha ez nem lenne elég, nézzünk szembe azzal a ténnyel is, hogy a demográfiai el?rejelzések és a jelenlegi demográfiai tények szerint a nyugati világ népessége mindenhol csökken (a fehér, europid rassz megadja magát és feláldozza jöv?jét a jólét oltárán), míg a világ másik fele, els?sorban Afrika és az arab világ demográfiai robbanás kell?s közepén van, Afrika népessége például jelenleg nagyjából 1,5 milliárd f?, a népesség medián életkora 19,3 év (!), a termékenységi ráta négy, vagyis Afrika népessége a jelenlegi trendek szerint a következ? ötven évben meg fog háromszorozódni, miközben Afrika jelenleg a mai másfél milliárdos népességét sem képes eltartani, s így hatalmas a migráció onnan Európába. Mi lesz, ha négymilliárdan lesznek, és csak az egyharmaduk indul majd Európába? A végképp elöregedett és önmagát reprodukálni képtelen Európába?

De természetesen ezzel sem kell foglalkozni, inkább dugjuk homokba a fejünket… És természetesen a BRICS-országok fejl?désével se foglalkozzunk. És persze kit érdekel, hogy jelenleg a legnagyobb befektet? Afrikában éppen Kína… Nekünk elég, ha arról derilálunk, hogy Kína papírmasé drónokat vonultatott fel a katonai parádéján.

Amúgy voltak itt a nyugati világban nagy formátumú politikusok is, nem mindig volt az úgy, hogy Ursula, Weber és Merz jelentette az európai politikát, és volt az Egyesült Államoknak is olyan formátumú politikusa, nem is olyan régen, mint Henry Kissinger.

? például 1971. július 19-én repült titokban Kínába, hogy el?készítse Nixon és Mao történelmi jelent?ség? találkozóját. Ez a találkozó pedig megtörtént, s véget vetett egy, az egész világot fenyeget? ellenségeskedésnek. Kissinger pedig századik születésnapján interjút adott a The Economistnak, ennek összefoglalójában ezt olvashatjuk az economx.hu-n, 2021-ben:

„Félreértett kínai ambíciók

Kissinger véleménye szerint az emberiség sorsa azon múlik, hogy Amerika és Kína képes-e egymás mellett békésen élni. Hogy ennek kitalálják a miként?jét, nagyjából 5-10 év áll rendelkezésre. »Az els? világháború el?tti klasszikus helyzetben vagyunk, ahol egyik fél sem tud politikai engedményeket tenni, és amelyben az egyensúly legcsekélyebb megzavarása is katasztrofális következményekkel járhat« – fogalmazott.

Mint mondja, els? lépésben a jelenlegi helyzet és Kína növekv? nyugtalanságának elemzése nélkülözhetetlen. Azt elismeri, hogy a kínai elit egyre nehezebben t?ri a Nyugat döntéshozóinak szentenciaként megfogalmazott gondolatait a globális szabályokról, amelyek kizárólag egy USA vezette világrendben alkalmazhatók. Peking értelmezésében a Nyugat kicsinyes alkukat ajánl, amelyek során Kína lehet?séget és kiváltságokat kaphat – amennyiben alkalmazkodik a washingtoni játékszabályokhoz –, ám soha nem fogják egyenl? félként kezelni. Ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a pekingi ambíciókat meglehet?sen félreértik a Fehér Házban. Washingtonban attól félnek, hogy Kína világuralomra tör – mondja –, de ez a törekvés már régen nem egy ideológia mentén zajlik, semmi köze a kommunizmushoz vagy a marxizmushoz. Ahogyan Kissinger fogalmaz: sok kínai vezet?vel találkozott, és nem is kételkedett ideológiai elkötelezettségükben, ám azt világosan látta, hogy ezt az ideológiát és az országuk érdekeit mindig a lehet? legpragmatikusabb módon külön tudták választani.

»A kínai rendszer inkább konfuciánus, semmint marxista« – mondta, utalva Peking gyakorlati megközelítésére.

Ahogyan a volt külügyminiszter fogalmaz: az, hogy Kína globális szerepet akar betölteni, teljesen természetes. Ahogyan az USA is, amelynek folyamatosan monitoroznia kell, hogy a saját és Kína megítélése err?l a szerepr?l összeegyeztethet?-e. Ha a válasz nem, és nem sikerül egy hatalmi egyensúlyt fenntartani, csupán abban az esetben lehet az er? alkalmazására gondolni. »Képes Kína és az Egyesült Államok egymás mellett élni anélkül, hogy háborúval fenyegetné egymást? Mindig hittem és most is hiszem, hogy igen« – fogalmazott, azt azonban rögtön hozzátette, hogy semmire nincs garancia, éppen ezért jogos elvárás, hogy az USA katonailag is elég er?s legyen a diplomácia teljes cs?dje esetén.”

Ez a felel?sségteljes, el?relátó és okos politika, gondolkodás. De hol van ett?l a mai európai politika? Édes

Istenem, meg se próbáljuk ezt felmérni, mert sírógörcsöt kapunk. Inkább elevenítsük fel, mi is volt az európai – ezen belül els?sorban a német – gazdasági siker titka és záloga évtizedeken keresztül. Az, hogy az olcsó orosz nyersanyag és energiahordozók bázisára rátelepült a precíz és megbízható német technológia és képzett munkaer?.

Ennek vége.

A hülyék orcáján a nyál csorog, úgy jelentik be büszkén, hogy szankciókkal sújtják az oroszokat, soha többé nem vásárolunk az oroszoktól semmit, Kína pedig ismét „ideológiai ellenség”, pfuj-pfuj Kína, a röhejesen gyenge és szánalmas Európa most így ordibál fölfelé, a kínai elefánt fülébe, közben minden lépésnél tökön rúgja saját magát.

Eközben a mostani, 80. évfordulón megrendezett parádé alkalmából folyó kínai–indiai–orosz tárgyalások egyik eredményeképpen bejelentették a következ?t: „Az orosz Gazprom aláírta a megállapodást, aminek értelmében a vállalat megépíti Oroszország és Kína között a Mongólián keresztülhaladó Szibéria Ereje 2 földgázvezetéket – írta meg a Bloomberg. Mint a neve is sugallja, nem ez lesz az els? gázvezeték a két ország között. A Szibéria Ereje 1 vezetéken keresztül az oroszok 38 milliárd köbméter földgázt képesek évente Kínába szállítani. A tervek szerint 2027-t?l ezt további 10 milliárd köbméterrel növelnék.”

Remek.

Oroszország eddig is magasról tett az európai szankciókra, de hamarosan feljebb megy tíz emelettel, és onnan tesz majd ránk.

De legalább el?áll az a helyzet, hogy az olcsó orosz nyersanyagokra és energiahordozókra ráépül a fejlett (és egyre fejlettebb), magas színvonalú, precíz kínai technológia és innováció, és most már rendelkezésre áll majd az olcsó és igen jól képzett indiai munkaer? is. Európa pedig pislog, mint a hülye gyerek, és ismételgeti, miszerint nincs itt semmi baj, lám, a kínai parádén biztos csak makettdrónok vonultak fel.

Hát persze…

Még isteni szerencse, hogy azért van még itt Európában néhány olyan vezet? is, aki képes a holnapi Economist- meg Bloomberg-vezércikken túl is gondolkodni, mondjuk akár ötvenéves távlatokban is. Nincs bel?lük sok, szerencsére az egyik éppen a magyar miniszterelnök. Így legalább esélyünk van, hogy a világ végleges és visszavonhatatlan megváltozása nekünk ne legyen végzetes is egyben.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló